

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Μεσογείων 96, Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΤΕΥΧΟΣ 42

Ε ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ – ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ 3

ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ Ή ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ; 4

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 5

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ 6

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ 7

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 8-9

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ «ΣΚΟΠΙΑ» 11

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ 12

ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΝΙΚΗΣΕ ΤΗΝ ΑΘΕΪΑ 13

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ 14-15

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τριμηνιαίο Περιοδικό Ένημέρωσης
καί Πνευματικής Οικοδομής

Έκδότης - Διευθνήτης: Αρχιμ. Νεκτάριος Κισούλος

Έπιμέλεια Έντύπου: Δήμος Πολύζος

Φωτογραφία: Άχιλλέας Καλλιώρας

Υπεύθυνος Διανομής: Τσαρούχας Άθανάσιος

Μεσογείων 96, Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 7489 293, Fax: 210 7788 142

Ήλεκτρονική Έπικοινωνία:

email: thriskeytikoelas@gmail.com

Έκδοτική παραγωγή:

CAITHEC

Τηλ.: 210-34.76.090

Έξώφυλλο: Ο καλός Ποιμήν (ψηφιδωτό, Ραβέννα Ίταλίας)

Μεγαλύτερος σεβασμός στήν παράδοση τῆς Ρωμοσύνης

Τραγικά τὰ ἀποτελέσματα τῆς παγκοσμιοποίησης
γιά τόν Ἑλληνισμό καί τήν Ὁρθοδοξία

Τα τελευταῖα χρόνια ὅλοι μας εἴμαστε μάρτυρες τῶν μεγάλων ἀλλαγῶν πού συντελοῦνται ἢ ἐπιβάλλονται στή χώρα μας σέ ὅλους τούς τομείς ὑπό τό πρίσμα τῆς παγκοσμιοποίησης.

Τά ἀποτελέσματα πλέον εἶναι ὁρατά στήν ἐθνική, κοινωνική, πνευματική, πολιτιστική καί θρησκευτική ζωή.

Ἡ νεολαία στήν πλειοψηφία της παρουσιάζεται ξεκομμένη ἀπό τίς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ γλώσσα κακοποιεῖται, ἡ ἱστορία μας ἀγνοεῖται, ἡ ἑλληνική παιδεία καί ὁ πολιτισμός μας παραθεωροῦνται, οἱ θεσμοί τῆς κοινωνίας εὐρίσκονται σέ κρίση, ἡ ἐθνική συνείδηση ἐμφανίζεται ὑποτονική καί ἡ Ἐκκλησία περιθωριοποιεῖται ἢ καί πολεμεῖται. Παράλληλα ἕνας νέος τρόπος ζωῆς καί μία ξενόφερτη πολιτιστική κουλτούρα προπαγανδίζονται ἢ καί ἐπιβάλλονται στήν ἑλληνική κοινωνία.

Οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι τραγικές στήν προσωπική, οἰκογενειακή καί κοινωνική ζωή τῶν Ἑλλήνων πού βιώνουν καθημερινά τά δράματα τῆς διαφθοράς, τῆς ἐγκληματικότητας, τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων, τῆς ἀπογοήτευσης καί τῆς ἀναρχίας. Ἀποκορύφωμα εἶναι τό σκοτεινό μέλλον πού διαφαίνεται στόν ὀρίζοντα ὅπου καλεῖται νά ἀναμετρηθεῖ ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση μέ τήν ὑποκουλτούρα τῆς δύσης καί τόν φονταμενταλισμό καί φανατισμό τοῦ Ἰσλάμ καί τῆς Ἀνατολῆς.

Καί τό ἀγωνιώδες ἐρώτημα ὅλων εἶναι:

Ἄραγε θά γίνουμε μειοψηφία στόν τόπο μας; Ἡ πολύχρονη διαμάχη μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί Ἰσλαμισμού φαίνεται

ὅτι θά συνεχισθεῖ ἐντονώτερα. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι καρπός αὐτῆς τῆς πραγματικότητας εἶναι τό πλῆθος τῶν νεομαρτύρων τῆς πίστεως, πού θυσίασαν τήν ζωή τους γιά τήν ὀρθοδοξία ἀλλά καί τήν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως πού καταπατήθηκε βία ἀπό τόν Ἰσλαμικό φανατισμό.

Μία ἄλλη σκληρή πραγματικότητα εἶναι ὁ ὑπουλλος πόλεμος πού δέχεται σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας στήν Ἑλλάδα μέ φθινές ἀφορμές καί τήν σκανδαλολογία μέ σκοπό νά μπεῖ στό περιθώριο ἢ στό χρονοντούλαπο τῆς ἱστορίας.

Ἡθελήμενα ἢ μή ἀγνοεῖται ἡ μεγάλη συμβολή της στήν διατήρηση καί ἀπελευθέρωση τοῦ Κράτους καθώς καί ἡ μεγάλη κοινωνική, πολιτιστική καί ἐκπαιδευτική προσφορά της.

Ἡ χριστιανική διδασκαλία ἀνακαινίζει πνευματικά τόν ἄνθρωπο, ἐξημερώνει τά ἄγρια ἔνστικτά του, θεοποιεῖ τή ζωή του. Τό ἔργο τῆς ἐκκλησίας καί οἱ ὠφέλειες ἀπ' αὐτό τῆς κοινωνίας μας εἶναι εὐεργετικές. Χρέος ὅλων μας εἶναι νά προβάλλουμε τήν ὀρθόδοξη παράδοση τῆς Ρωμοσύνης, νά γνωρίσουμε τό πραγματικό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας σάν πίστη καί τρόπο ζωῆς.

Αὐτό τό μήνυμα ἔχει ἀνάγκη ὁ λαός μας, ἡ νέα γενιά, ἡ κοινωνία μας, γιά νά σταματήσει πλέον ὁ πνευματικός μας κατήφορος καί ἡ ἀλλοτρίωση. Ἐπιστροφή στό Θεό, ἐπιστροφή στήν Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἐλπιδοφόρα διέξοδος τῆς Κοινωνίας μας.

Ἄρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος
Ἱεροκέρυξ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας
Διευθυντής Θρησκευτικοῦ
τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.

Νεοπαναγισμός ή Ρωμηοσύνη; Μιά απάντηση στους σύγχρονους ειδωλολάτρες

Γράφει ο Γεώργιος Ξεάρχος

Η Παναγία ή Αθηνιώτισσα

Πολύς λόγος έγινε τελευταίως για την περιβόητη ταινία μικρού μήκους που προβάλλεται στους επισκέπτες του νέου μουσείου της Ακρόπολης.

Κατ' αρχάς ή μεταφορά «ειδωλοτρικῶν» μνημείων στην νέα πρωτεύουσα (Κωνσταντινούπολη-Νέα Ρώμη) για τήν διακόσμησή της, ναι μὲν ἐμποδίζει τήν συνέχεια τῶν τοπικῶν λατρειῶν, ἀλλά τὰ ἀναδεικνύει ἀκόμη περισσότερο στήν ἴδια τήν χριστιανική πρωτεύουσα. Ὡς τήν ἐποχή τοῦ Ἰουστινιανοῦ εἰσέρρεαν ἀρχαῖα ἔθνη μνημεῖα στήν Κωνσταντινούπολη. Τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν Δελφῶν ἔμειναν ἀπείραχτα ἀπό τοὺς χριστιανούς. Ἡ μετατροπή τους σέ χριστιανικές ἐκκλησίες δείχνει περίτρανα τή συνείδηση τῆς Ἱστορικής συνέπειας. Πατέρες ὅπως οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, ὄχι μόνο Ἕλληνες ἦταν, ἀλλά καί φορεῖς ὑψηλῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Τήν συνείδηση τῆς ἱστορικής συνέχειας τῶν Ἑλλήνων-Χριστιανῶν, πού δέν ἀπέρριψαν τόν πολιτισμό τῶν προγόνων τους, ἀλλά μόνο τήν θρησκεία τους. Ὅπως, ἄλλωστε, θρησκευτολόγοι καί λαογράφοι ἔχουν παραδεχθεῖ, ἂν «ζυγνοῦσε» σήμερα ἓνας «ἀρχαῖος» Ἕλληνας καί βρισκόταν σέ ἓνα χριστιανικό πανηγύρι, δέν θά ἔνωθε ξένος στό περιβάλλον. Εἶναι δέ χαρακτηριστικό ὅτι πολλοί σύγχρονοι

Ὁ Παρθενώνας

ἐπικριτές τῆς ὀρθόδοξης λαϊκῆς θρησκευτικότητας, κυρίως τῆς ἑλληνικῆς, σ' αὐτό τό «ἐπιχείρημα» καταφεύγουν, λησμονώντας ὅτι ἡ ἑλληνική θρησκευτικότητα παρέμεινε ἀκέραη, ἀλλάξε ὅμως ὁ προσανατολισμός της. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δέν καταστρέφει ἢ διαστρέφει τήν ἑλληνική θρησκευτικότητα, ἀλλά τήν στρέφει πρὸς τόν ἀναμενόμενο Ἀληθινό Θεό. Ὅσον ἀφορᾷ τόν Παρθενώνα, μιᾶς καί περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ειδωλολατρικός ναός ἐλειτούργησε γιά σχεδόν 600 χρόνια. Ἐνῶ ὡς ὀρθόδοξη ἐκκλησία περὶ τὰ 800 χρόνια στή μνήμη τῆς Παναγίας τῆς Αθηνιώτισσας, ἡ ὁποία ἐγίνε ἀργότερα γνωστή ὡς ἡ Παναγία ἡ Σουμελά τῶν Ποντίων.

Ἐν τέλει ἡ ἐπιθετικὴ μανία τῶν νεοειδωλολατρῶν –ἀνεξάρτητα ἀπὸ τόν ἀριθμὸ τους– εἶναι οὐσιαστικός κίνδυνος γιά τήν ἐνότητα καί ὁμοψυχία τοῦ ἔθνους μας σήμερα. Εἶναι ἡ ἀπειλή ἀπὸ τό παρελθόν, πού βαίνει παράλληλα μέ τήν ἐξ ἴσου μεγάλη γιά τόν Ἑλληνισμό καί τήν Ὀρθοδοξία ἀπειλή ἀπὸ τό μέλλον, πού εἶναι ἡ Νέα Ἐποχή καί ἡ παγκοσμιοποίηση στήν πολιτισμική κυρίως διάστασή της.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων

Οἱ ἱστορικές πηγές ὑποδεικνύουν ὅτι ὁ ἐορτασμός τῶν Χριστουγέννων ἄρχισε νά τηρεῖται στή Ρώμη γύρω στό 335, ἂν καί κάποιοι ἐρευνητές βασιζόμενοι σέ ἀρχαίους ὕμνους μέ χριστουγεννιάτικα θεματολογία θεωροῦν ὅτι τά πρῶτα βήματα πού ὀδήγησαν στόν ἐορτασμό αὐτό ἔγιναν μέσα στόν 3ο αἰώνα.

Ἐπί πάπα Ἰουλίῳ Α' (336-332) τά Χριστουγεννα σταμάτησαν νά γιορτάζονται μαζί μέ τά Θεοφάνεια καί θεοπίσθηκε ὡς ἐπέτειος ἡ 25ῆ Δεκεμβρίου κατόπιν ἐρευνας τῶν ἀρχείων τῆς Ρώμης, ὅπως πιστεύεται, ἐπί τῆς ἀπογραφῆς πού ἔγινε ἐπί αὐτοκράτορα Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου. Μέ βάση αὐτή τήν ὑποθετική πηγή, ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὀρίσθηκε κατά τό χειμερινό ἡλιοστάσιο ὅπου καί ἀρχίζει ἡ αὔξη τῶν ἡμερῶν. Στόν καθορισμό τῆς 25ῆς Δεκεμβρίου ὡς ἡμερομηνίας ἐορτασμοῦ συντέλεσαν προφανῶς ἡ μεγάλη ἐθνική ἐορτή τοῦ «ἀκατανίκητου» θεοῦ Ἥλιου καί ὁ ἐορτασμός τῶν γενεθλίων τοῦ Μίθρα πού ἦταν διαδεδομένα σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μέ τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐπιλογή αὐτῆς τῆς ἡμέρας ὡς ἡμέρας γέννησης τοῦ Χριστοῦ εἶχε νά κάνει μέ τήν προσπάθεια ἀντικατάστασης τῶν παγανιστικῶν (μή χριστιανικῶν) γιορτῶν πού τηροῦνταν ἐκεῖνον τόν καιρό, ὅπως τά Σατουρνάλια καί τά Μπρουμάλια.

Συνεπῶς, ὅταν ὁ Χριστιανισμός ἔγινε ἡ ἐπίσημη θρησκεία τῆς αὐτοκρατορίας, προσπάθησε νά ἀπορροφήσει καί νά πάρει νέα διάσταση καί νέα σημασία σέ πανάρχαια λατρευτικά ἔθιμα καί λατρευτικές συνήθειες αἰώνων. Πάντως, παρά τίς ἀπαγορεύσεις τῆς ἐκκλησίας γιά

πολλές ἀπό τίς ἐκδηλώσεις πού τελοῦνταν στήν ἀντίστοιχη τοῦ Δωδεκαμήρου περίοδο ἡ τίς νομοθεσίες, αὐτές διατηρήθηκαν κυρίως στήν ὑπαιθρο καθ' ὅλη

τή διάρκεια τῶν ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μέχρι τόν 5ο αἰώνα. Σέ μεταγενέστερη ἐποχή πολλά ἀπό τά ἔθιμά τους (ἀνταλλαγή δώρων, γλέντια, χαρτοπαίγνια κ.ο.κ.) μεταβιβάστηκαν στόν ἐορτασμό τῆς Πρωτοχρονιάς.

Στή Ρώμη τό καλεντάρι τῶν Φιλοκαλίων (354 μ.Χ.) περιλαμβάνει στήν ἡμερομηνία τῆς 25ῆς Δεκεμβρίου, ἀπέναντι ἀπό τήν παγανιστική Natalis invicti, δηλ. «γέννηση τοῦ ἀκατανίκητου (ἥλιου)», τήν φράση «VIII kaalitan nattis Christus in Bethleem Iudea».

Ἀπό τή Δύση ὁ ἐορτασμός τῆς Γεννήσεως στίς 25 Δεκεμβρίου πέρασε καί στήν Ἀνατολή γύρω στό 376. Τό 386 ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος παρότρυνε τήν ἐκκλησία τῆς Ἀντιόχειας νά συμφωνήσει στήν 25ῆ Δεκεμβρίου ὡς ἡμέρα ἐορτασμοῦ τῆς Γέννησης. Τόν καιρό τοῦ Ἅγ. Αὐγουστίνου (354-430) ἡ ἡμερομηνία τῆς Γιορτῆς τῆς Γέννησης εἶχε καθοριστεῖ, πάντως ὁ Αὐγουστίνος τήν παραλείπει ἀπό τόν κατάλόγο του μέ τίς σημαντικές χριστιανικές ἐπετείες (PL 33.200).

Μέ τόν χρόνο ἐπεκράτησε σέ ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο ἐκτός τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας πού συνεχίζει τόν συνεορτασμό μέ τά Θεοφάνια.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

(200 χρόνια από τήν κοίμησίν του)

Τοῦ ἀρχιμ. Χρυσσοτόμου Κ. Παπαθανασίου, Ἱεροκήρυκος Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν

Ἐφέτος, ὅπως ἰδιαίτερως, τιμᾶται μία σπουδαία προσωπικότης, ἕνας μεγάλος διδασκός τοῦ Γένους, ὁ ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης καθότι συμπληρώνονται διακόσια χρόνια ἀπό τήν ὀσιακή κοίμησή του († 1809-2009). Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης (κατά κόσμον Νικόλαος Καλλιβούρτζης) γεννημένος στή Νάξο,

ἔτυχε σπουδαίας παιδείας θύραθεν καί χριστιανικῆς. Γνώστης τυγχάνων μάλιστα καί τῆς λατινικῆς, ἰταλικῆς καί γαλλικῆς γλώσσης, σπούδασε στήν περίφημη Εὐαγγελική Σχολή τῆς Σμύρνης. Ἄργότερα, κατά τό ἔτος 1774, γνωρίζοντας στήν ἰδιαίτερα του πατρίδα τή Νάξο σπουδαίους ἁγιορεῖτες πατέρες ἐκ τῶν λεγομένων «κολλυβάδων» καί ἐντρυφώντας στή διδασκαλία αὐτῶν ἐπιθυμεί νά γίνει καί αὐτός μοναχός καί πραγματοποιεῖ τελικά τό ὄνειρό του ἀναχωρώντας γιά τό Ἅγιον Ὄρος. Ἐγκαθίσταται στήν ἱερά μονή Διονυσίου ὅπου καί κείρεται μοναχός. Ὑπό τή νέα του ιδιότητα, τοῦτέστιν ὡς μοναχός, διακρίθηκε ὁ ἅγιος Νικόδημος γιά τούς πνευματικούς καί ἀσκητικούς του ἀγῶνες, γιά τήν ἀγάπη του πρὸς τόν Χριστό καί συγχρόνως γιά τήν πολυμάθειά του καί ἐμμονή στά δεδομένα

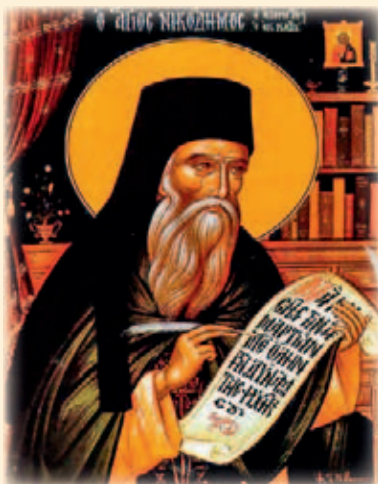
τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀσίων καί θεοφόρων πατέρων.

Μέ ἀφορμή εἰδικότερα τό γνωστό «κολλυβαδικό» ζήτημα, ὁ Ὄσιος Νικόδημος μέ τήν εὐρυτάτη παιδεία του καί τήν βαθειά του πνευματικότητα ἀγωνίστηκε ὄχι μόνο γιά τή διαφύλαξη τῶν παραδόσεων, ἀλλά συνετέλεσε τά μέγιστα καί γιά

τήν ἀνανέωση αὐτῶν, ὑπό τήν ὀρθή ἔννοια τοῦ ὄρου «ἀνανέωση», τῶν ἀρχαίων δηλαδή ἱερῶν θεσμῶν. Τόνισε ἰδιαίτερα τή συχνή θεία μετάληψη, τό ἀπαραίτητο ἐφόδιο τοῦ εὐσυνείδητου πιστοῦ χριστιανοῦ.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν νέων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τυγχά-

νει πασίδηλο τό πλουσιώτατο συγγραφικό του ἔργο. Ὁ μακαριστός μάλιστα π. Θεόκλητος Διονυσιάτης ἔγραφε γιά τόν Ἅγιο μεταξύ τῶν ἄλλων: «Ὁ Ὄσιος Νικόδημος ἐκτός τῆς πολυμεροῦς συγγραφικῆς του ἀποδόσεως ὑπῆρξε κατ' ἐξοχήν φορεὺς τῆς ἀνατολικῆς μυστικῆς θεολογίας συνδυάσας ἐν ἐκπληκτικῇ ἐνότητι τόν Διδάσκαλον τοῦ γένους μέ τόν Ἀθωνίτην Ἰουχασιήν, τόν γονιμώτατον ἐκκλησιαστικόν συγγραφέα, μέ τόν βιοῦντα τήν θεωρίαν τοῦ ἀκτίστου φωτός

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ

Ὁ πρῶτος ἔθνομάρτυρας τοῦ ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ κράτους
(18 Ἰανουαρίου 1861)

Ὁ Ὅσιος Χριστοφόρος ὁ Παπουλλάκος ἢ ἅγιος Πατέρας, γεννήθηκε στό ὄρεινό χωριό Ἄρμπουνα Καλαβρυτῶν

περίπου τό ἔτος 1770. Τό κοσμικό του ὄνομα ἦταν Χρήστος Παναγιωτόπουλος. Προερχόταν ἀπό ἐνάρετη πολύτεκνη οἰκογένεια κι ἐργαζόταν μαζί μέ τά ἀδελφία του ὡς κτηνοτρόφος καί κρεοπώλης. Στήν ὠριμη ἡλικία τῶν 60 ἐτῶν, κατόπιν θείας ἀποκαλύψεως, ἔλαβε πληροφορία νά ἀφιερωθεῖ στό μοναχισμό. Ἄφου μοίρασε τή περιουσία του, πήγε στό Μέγα Σπήλαιο ὅπου ἔγινε μοναχός μέ τό ὄνομα Χριστοφόρος. Ἐκεῖ συνδέθηκε πνευματικά μέ πολλούς λογίους Πατέρες, ὅπως τόν ἀρχιμ. Ἰγνατίο Λαμπρόπουλο, τόν Κωνσταντίνο ἐξ Οἰκονόμων καί τόν Κεφαλλονίτη Κοσμά Φλαμιᾶτο. Ὑστερα ἀπό λίγο ἐπιστρέφει στό χωριό του, ὅπου στή θέση τῆς στάνης του ἰδρύει ἕνα μικρό Μοναστηράκι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

→ Συνέχεια στή σελ. 10

τοῦ Παλαμᾶ καί τῶν Ἴουχασιτῶν τοῦ 14ου αἰῶνος μέ τήν πλησμονήν τοῦ θείου ἔρωτος καί τās μουσικᾶς ἀκτινοβολίας του».

Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε καί μερικούς τίτλους τῶν συγγραμμάτων του, οἱ ὁποῖοι ἀποκαλύπτουν τή θεολογική βαρύτητα καί ἀξία τῆς γραφίδος του.

Τό πρῶτο ἔργο χρονολογικῶς εἶναι ἡ «Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν νηπτικῶν» (ἐξεδόθη στή Βενετία τό 1782). Ἄλλα δέ εἶναι: «Περί τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων», ὁ «Εὐεργετινός», «Ἐξομολογητάριον», βιβλίον καλούμενον «Ἀόρατος Πόλεμος», «Νέον Μαρ-

τυρολόγιον», «Πηδάλιον, ἦτοι συλλογὴ θείων καί ἱερῶν κανόνων», «Συμβουλευτικόν ἐγχειρίδιον περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων», «Νέον Ἐκλόγιον» κ.ἄ. Πολλά ἔργα του ἔχουν μεταφραστεῖ σήμερα καί στίς σύγχρονες εὐρωπαϊκῆς γλώσσες.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ὑπῆρξε πράγματι κορυφαῖος διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος καί τοῦ φιλοκαλικοῦ ἤθους. Αὐτό τό ἦθος σπούδασε, μελέτησε, δίδαξε καί μᾶς κληροδότησε ὁ Ὅσιος, τό ὁποῖο ἔχει ἀνάγκη καί ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, πού τόσο εὐκολα παρασύρεται στήν ὑλόφρονα βιοτή.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έναρξη Μαθημάτων στην Σχολή Έθνικής Ασφαλείας

Μέ τον καθιερωμένο άγιασμό πραγματοποιήθηκε η έναρξη των μαθημάτων στην Σχολή Έθνικής Ασφαλείας της ΕΛ.ΑΣ. Παρευρέθηκε ο Άκαδημάρχης ύποστράτηγος Κ. Λάμπρος Παπās, ο Διοικητής της Σχολής και πολλοί καθηγητές.

Μνημόσυνο στον άρχιφ. Νικ. Τριανταφύλλου που έπεσε στο καθήκον

Ο Προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας Άρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος τέλεσε επίμνημνησση δέηση στον τάφο αλλά και τον τόπο που πρόωρα έχασε τή ζωή του ο άρχιφ. Νικ. Τριανταφύλλου στίς 11-9-2009 σέ ώρα ύπηρεσίας στην περιοχή τής Κύμης. Παράλληλα επέσκεφθη και τήν οικόγενείά του γιά νά τήν ενισχύσει ήθικά και πνευματικά.

Έπιτυχημένο τό προσκύνημα στην Όρθόδοξη Ρωσία

Μέ εξαιρετική έπιτυχία πραγματοποιήθηκε τό προσκύνημα πού οργάνωσε ή Όρθοσκευτική Υπηρεσία σέ μοναστήρια και άλλα άξιοθέατα τής Μόσχας και τής Άγίας Πετρούπολης. Ίδιαίτερη έντύπωση προκάλεσαν τά τεράστια οικόδομήματα, τά έργα τέχνης και πολιτισμού καθώς και ή εύλάβεια και ή μεγάλη πίστη στην

όρθοδοξία του Ρωσικού λαού.

Άγιασμός στην Σχολή Άξιωματικών

Τό νέο εκπαιδευτικό έτος στή Σχολή Άξιωματικών άρχισε μέ άγιασμό, πού τέλεσε ο προϊστάμενος τής Όρθοσκευτικής Υπηρεσίας Άρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος. Παρευρέθησαν ο Άκαδημάρχης ύποστράτηγος Λάμπρος Παπās, ο διοικητής Ταξιαρχος κ. Γ. Φύκας, ο ύποδιοικητής Άστ. Διεθυντής κ. Ήλιος Λιάκος και πολλοί καθηγητές.

Νέοι ιεροψάλτες στον Ί. Ν. Παμμ. Ταξιαρχών τής ΕΛ.ΑΣ

Μετά τήν άποχώρηση του Πρωτοψάλτη κ. Χρ. Παπαδόπουλου, νέοι ιεροψάλτες τοποθετήθηκαν δεξιά ο άστυφ. Άθανάσιος Τσαρούχας σάν Πρωτοψάλτης και άριστερά Λαμπριάριος ο άστυφ. κ. Γρηγόριος Καλαφάτης. Καί οί δύο άνήκουν στην Όρθοσκευτική Υπηρεσία και συγχρόνως προσφέρουν τίς ύπηρεσίες τους στο ναό.

Ποιμαντική έπίσκεψη στις σχολές άστυφυλάκων

Μέ τούς δοκίμους και τό εκπαιδευτικό προσωπικό των Τ.Δ.Α. Καρδίτσας, Γρεβενών και Νάουσας είχε τήν εύκαιρία νά έπικοινωνήσει ο π. Νεκτάριος στην πρόσφατη έπίσκεψή του στίς Σχολές Άστυφυλάκων όπου τέλεσε άγιασμό και όμίλησε στους δοκίμους.

ΣΤΑ ΕΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ύποδοχή τής νέας Πολιτικής καί Φυσικής ήγεσίας

Στίς τελετές γιά τήν ύποδοχή τής νέας Πολιτικής καί Φυσικής ήγεσίας αντίστοιχα παρευρέθη ὁ Προϊστάμενος τής Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας εὐχόμενος τόν νέον ὑπουργό κ. Μιχ. Χρυσοχοϊδῆ ὅσο καί τόν νέο ἀρχηγό κ. Ξελευθ. Οἰκονόμου. Καλή ἐπιτυχία στό ἔργο τους.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Προστάτη μας Ἁγίου Ἀρτεμίου

Πανηγυρικά ἑορτάσθη ὁ Προστάτης τής ΕΛ.ΑΣ. Ἅγιος Ἀρτέμιος μέ ἐπίκεντρο τόν ἱ. Ν. τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν ὅπου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητρ. Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος. Ἐπίσης κατόπιν προτάσεως τοῦ π. Νεκταρίου πρὸς τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, οἱ ἐνορίες στίς ὁποῖες ὑπάγονται Α.Τ. τέλεσαν εἰδικές ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τούς ἀστυνομικούς ὅπως ἡ ἐνορία τοῦ Ἁγίου Λουκά Πατησίων.

Συμμετοχή στήν 21η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις

Στήν 21η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις καί τίς παραθρησκείες πού συνηλθε στόν Πειραιά ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητρ. Πρεβέζης κ. Μελετίου καί θέμα «Σύγχρονες αἱρέσεις καί παραθρησκείες»

συμμετεῖχε καί ὁ π. Νεκτάριος. Μέ παρέμβαση του ἀνεφέρθη στόν τομέα ἀντιμετωπίσεως τῶν αἱρέσεων πού ἔχει ἰδρύσει στήν Θρησκευτική Ὑπηρεσία. Ἐπίσης κατόπιν προσκλήσεως ἔλαβε μέρος σέ ἡμερίδα τής ἱ. Συνόδου στό Διορθόδοξο Κέντρο τής ἱ. Μ. Πεντέλης μέ θέμα «Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί πού σχετίζονται μέ τόν Διαφωτισμό».

Διάθεση τής Καινῆς Διαθήκης σέ δοκίμους ἀξιωματικούς

Μετά τήν ἀπόφαση τής Σχολῆς Ἀξιωματικῶν νά διακόψει τήν διανομή τής Κ.Δ. σάν ἐκπαιδευτικό ἐφόδιο στούς δοκίμους ὑπαστυνόμους, προκειμένου ἡ Θρησκευτική Ὑπηρεσία νά ἀντιμετωπίσει τά αἰτήματα τῶν δοκίμων γιά τό βιβλίον τοῦ Θεοῦ μέ αἴτημά της πρὸς τόν ἐκδοτικό οἶκο τής Βιβλικῆς Ἐταιρείας κατόρθωσε νά προμηθευθεῖ Καινές Διαθήκες καί νά τίς διαθέσει στούς Τριτοεῖς δοκίμους ὑπαστυνόμους. Προηγουμένως ὁ π. Νεκτάριος ὁμίλησε σχετικά μέ τήν σημασία τής Κ.Δ. στή ζωή τῶν χριστιανῶν.

Ύποδοχή καί Ὁρκωμοσία Πρωτοετῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων

Σέ σεμνή τελετή πού ἔγινε στήν αἴθουσα τελετῶν τής Σχολῆς Ἀξιωματικῶν ὁ π. Νεκτάριος ὑπέδεχθη τούς Πρωτοεῖς δοκίμους ὅπου ὁμίλησε γιά τή σχέση Ἐκκλησίας καί Ἀστυνομίας, στό τέλος διανεμήθηκαν ἀναμνηστικά καί εἰδικοί ἔπαινοι τής Θρησκ. Ὑπηρεσίας.

“Όμως τό πνευματικό σκοτάδι καί ή ήθικη έξαχρείωση τών συνανθρώπων του δέν τόν αφήνουν νά ήσυχάσει. Μέ τήν εύλογία τών Πατέρων τής Μονής του Μεγάλου Σπηλαίου επιλέγει τό δύσκολο δρόμο του ίεραποστόλου του Γένους. Όδηγεί τά βήματά του άκόμη καί στό πίο άπομονωμένο χωριό τής Πελοποννήσου, τής Άπικης καί πολλών νησιών (Σπέτσες, Ύδρα, Κέα, κ.ά.) κηρύττοντας μέ θερμή Χριστό καί Έλλάδα. Για τόν άκατήχητο καί άξεστο λαό άποτελεϊ τόν θεόπεμπο προφήτη, τόν διδάσκαλο καί τόν γιατρό τους. Η μετάνοια θεραπεύει τίς έμπαθείς ψυχές καί βεβαρημένες συνειδήσεις. Τά πάθη κατευνάζονται, σταματούν μέ τήν εύλογία του τά ήθικά καί πολιτικά έγκλήματα, ή έπιορκία, ή κλοπή, ή ζωοκλοπή, ή γαστριμαργία, ή φιλαργυρία. Τά πλήθη τρέχουν ν’ άκούσουν τή διδαχή του καί νά χορτάσουν πνευματική τροφή. “Όμως ή παρουσία του άρχίζει νά ένοχλεί τήν πολιτική καί –δυστυχώς– θρησκευτική έξουσία του τόπου μας. Ό μοναχός Χριστοφόρος καταφέρεται εναντίον του Όθωνα καί τών αντιβασιλέων πού ύπονομεύουν τήν Όρθοδοξία καί τήν έλληνική μας παράδοση. Καυτηριάζει δημόσια τίς ξένες δυνάμεις καί τά πονηρά σχέδια τών άρχόντων πού εισάγουν ύπουλα στή χώρα τών άγίων καί τών ήρώων τόν καθολικισμό καί τόν λουθηροκαλβινισμό. Ό εύρωπαϊκός τύπος κι ό έγχώριος πού ύπηρετούσε ξένα συμφέροντα, τόν συκοφαντούν καί ζητούν νά έξοντωθεί. “Όμως ό ταπεινός Παπουλάκος είχε καί τούς ύποσηρικές του. Κοινά του είναι πολλοί κληρικοί, διανοούμενοι, πολιτικοί, στρατιωτικοί καί φυσικά

ό κυρίαρχος λαός. “Όπου πήγαινε τόν ύποδέχονταν θερμά ό κληρος, δάσκαλοι καί μαθητές, στρατιωτικές καί δικαστικές άρχές, άκόμη καί μητροπολίτες.

Ό όσιος Χριστοφόρος προικίστηκε από τόν άγιο Τριαδικό Θεό μέ τό ίαματικό καί προορατικό χάρισμα.

Τελικά όμως τά πολιτικά συμφέροντα καί ή πνευματική τύφλωση τής Ί. Συνόδου καί τής Κυβερνήσεως, όδηγησαν στήν προδοσία καί τή σύλληψη του άγίου άνδρός. Μέ άπάτη συνελήφθη στίς 24 Ίουνίου 1852 στό μοναστήρι Τζέγκου κοντά στό Οϊτυλο. Μαζί μέ άλλους ίερείς όδηγήθηκε στίς φυλακές του Ρίου καί μετά από ένα χρόνο στήν Άθήνα όπου δικάστηκε. Τελικά όμως άθωώθηκε, μή ύπαρχούσης ούσιαστικής κατηγορίας. Τότε ή Ί. Σύνοδος φιλικά προσκείμενη στόν Όθωνα καί στους μασόνους νεογενίτσαρους ύπουργούς του, περιόρισε τόν άγιο Γέροντα Χριστοφόρο στήν Ί. Μονή Προφήτη Ήλία Θήρας καί κατόπιν στήν Ί. Μονή Παναχράντου στήν Άνδρο. Στο σκοτεινό καί παγωμένο κελλάκι του έκοιμήθη όσιακά στίς 18 Ίανουαρίου του έτους 1861, παραδίδοντας τήν όλόφωτη καί πυρπολημένη από θείο έρωτα ψυχή του στό γλυκύτατο Ίησου.

Ό όσιος Χριστοφόρος Παπουλάκος δέν έχει αναγνωριστει άκόμη έπίσημα ως άγιος από τήν Έκκλησία μας. Πλησιάζει όμως ό καιρός νά γίνει κι αυτό. Τό πατρικό του σπίτι καί τό μοναστηράκι του στά Άρμπουνα άποτελούν ίερούς χώρους προσκυνήματος, ένw ύπάρχουν καί κάποια παρεκκλήσια πρός τιμή του.

Κ. Π. Κανέλλος

(Άπό τό περιοδ. «Ό Παπουλάκης»)

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ «ΣΚΟΠΙΑ»

«Απαγορεύεται κάθε έρευνα»

Μία ακόμη πτυχή, πού σχετίζεται με την τρομοκρατία της εταιρείας «Σκοπιά» των Μαρτύρων του Ίεχωβά και αποδεικνύει πόσο άνελεύθερη και ολοκληρωτική οργάνωση είναι, αποτελεί τό γεγονός, ότι ή εταιρεία προτρέπει τούς όπαδούς της νά μή άκούουν καν, και νά μή διαβάζουν ό,τιδήποτε αντίκειται ή άσκει κριτική στήν εταιρεία. Καί όχι μόνο αυτό. Τούς συμβουλεύει έπιπλέον νά μήν έχουν και την παραμικρή κοινωνική σχέση. Η όποιαδήποτε καλοπροαίρετη ανθρώπινη επικοινωνία ή σχέση Χιλιαστών με ανθρώπους, πού άποκαλύπτουν τό τί όντως κρύβεται πίσω άπό τή βιτρίνα της «Σκοπιάς», ίσχυρίζεται ή εταιρεία, ότι αυτό καθιστά αυτομάτως τούς όπαδούς της συμμέτοχους σέ πονηρά έργα.

Γιά τήν εταιρεία όλοι όσοι άναιρούν ή έπισημαίνουν τίς κακοδοξίες της είναι άποστάτες, θύματα του διαβόλου, μιμητές του διαβόλου, ψευδοδιδάσκαλοι. Έφαρμόζει σ' αυτούς τίς άγιογραφικές άναφορές περί αίρετικών και ψευδοδιδασκάλων, ένώ είναι πασίγνωστο, ότι αυτές οι άναφορές άφορούν τήν ίδια. Αυτή άνήκει σή μεγάλη άλυσίδα των αίρετικών, πού έμφανίστηκαν μέσα στήν ιστορία και κομίζουν «έτερον εύαγγέλιον» (Γαλ. 1,6).

Τά όσα παραπάνω έπισημάναμε, περιγράφονται κατά τρόπο σαφή στό περιοδικό «Σκοπιά», τής 15-1-2006, σ. 23.

Πρακτικά τί σημαίνει και πώς έκδηλώνεται αυτό; Τό περιγράφει ένας πρώ-

ην Μάρτυρας του Ίεχωβά, ό κ. Ν. Μ. σέ δημόσια παρέμβασή του, άπαντώντας σέ έπιστολή ενός χιλιαστή, πού είχε σταλεί σέ περιοδικό, πού κινείται στό χώρο της «Νέας Έποχής». Αναφέρει τά έξης άποκαλυπτικά και ταυτοχρόνως όδυνηρά γεγονότα για κάθε άνθρωπο, σχετικά με τή συμπεριφορά των άλλων Μαρτύρων του Ίεχωβά, όταν άποφάσισε νά έγκαταλείψει τή χιλιαστική πλάνη: «Γεννήθηκα εκεί (ήμουν τρίτης γενιάς Μάρτυρας), και τούς υπηρέτησα ως Διάκονος, ώπου άντλήθηκα ότι με έξαπατούσαν. Όταν έπεχείρησα νά τούς πω ότι τό κεντρικό τους δόγμα του 1914 ήταν λάθος, άρνήθηκαν νά δούν τά στοιχεία μου, και με άπέκοψαν μετά πληθος θρησκευτικών δικαστηρίων. Άπαγόρευσαν στους Μάρτυρες φίλους και συγγενείς μου νά μου μιλούν και στό γιό μου νά συζητάει μαζί μου! Του ζήτησαν νά μή έπισκεπεται τήν ήλικιωμένη και άνάπηρη γιαγιά του, πού έφυγε μαζί μου άπό τήν όργάνωση, και περιοδεύων άξιωματούχος τους, πίεζε επί 20 χρόνια τόν Μάρτυρα έργοδότη μου νά με άπολύσει. Αυτή είναι ή δημοκρατικότητα της «Σκοπιάς» και ή «χριστιανική προσωπικότητα» πού καλλιεργεί στους όπαδούς της».

Κάθε άλλο σχόλιο περιτευεί. Η πρακτική της εταιρείας «Σκοπιάς» πρός τούς όπαδούς της φανερώνει ένα φανατισμό, πού ύπενθυμίζει τούς λόγους του Κυρίου πρός τούς Φαρισαίους της έποχής του, «ότι περιάγετε τήν θάλασσαν και τήν ξηράν ποιήσαι ένα προσήλυτον, και όταν γένηται, ποιείται αυτόν υιόν γεένης διπλότερον ύμών» (Μαθ. 23,15).

**Πρωτ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος,
Δρ. Θ.**

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

‘Ένα μεγάλο κειμήλιο τῆς χριστιανοσύνης

Τὰ δῶρα πού κατέθεσαν οἱ Τρεῖς Μάγοι προσκυνώντας τὸ Θεῖο Βρέφος ἦταν ὡς γνωστόν, χρυσός, λιβάνι καὶ σμύρνα. Ὁ χρυσός, μέταλλο πού προσφερόταν σέ βασιλεῖς, συμβολίζει τὴ βασιλικὴ ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ λιβάνι, ἡ ἀρωματικὴ αὐτὴ ρητίνη πού χρησιμοποιοῦνταν, ὅπως καὶ σήμερα, ὡς θυμίαμα σέ θρησκευτικὲς τελετές, ὅταν καυγόταν ἐβγαζε ἕναν ἀσπρὸ καπνὸ, ὁ ὁποῖος συμβόλιζε τὴν ἀνοδὸ στὸν οὐρανὸ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Ὡς δῶρο πρὸς τὸ βρέφος δηλώνει τὴ θεϊκὴ ὑπόσταση τοῦ Χριστοῦ. Τέλος, τὰ σμύρνα, ἀρωματικὸ ρετσίνι πού ἐκκρίνεται ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο φυτό, χρησίμευε στὴν ἰατρικὴ, καθὼς καὶ στὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν καὶ υποδηλώνει τόσο τὴν ἐξιλαστήρια θυσία τοῦ Χριστοῦ, ὅσο καὶ τὴ θνητὴ Του ὑπόσταση.

Σύμφωνα μέ τὴ θρησκευτικὴ μας παράδοση ἡ Παναγία, πρὶν τὴν Κοίμησή της, παρέδωσε στὴν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων τὰ Τίμια Δῶρα καθὼς καὶ τὴν Τίμια Ἑσθία, τὴν Ἁγία Ζώνη καὶ τὰ Ἁγία Σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ παρέμειναν μέχρι τὸ 400 μ.Χ., ὁπότε ὁ βυζαντινὸς αὐτοκράτορας Ἀρκάδιος, γιὸς τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου, τὰ μετέφερε στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιθέσεων τῶν Γότθων καὶ Οὐνῶν, ὅπου καὶ ἔμειναν μέχρι τὸ 1204 μ.Χ. Γιὰ διάστημα ἐξήντα περίπου ἐτῶν φυλάσσονταν, γιὰ λόγους ἀσφαλείας, μαζί μέ ἄλλα στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας.

Ἐπὶ αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγου, μετὰ τὴν υποχώρηση τῶν Σταυροφόρων, ἐπεστράφησαν στὴν Κωνσταντινούπολη μέχρι τὴν ὑποδούλωσή της στοὺς Τούρκους τὸ 1453 μ.Χ. Ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κατακτητῶν τὰ ἔσωσε ἡ χριστιανὴ Μάρω, σύζυγος τοῦ σουλτάνου Μουράτ Β' (1421-1451 μ.Χ.) καὶ μητριά τοῦ Μωάμεθ Β' τοῦ Πορθητοῦ, ἡ ὁποία καὶ τὰ παρέδωσε αὐτοπροσώπως στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Παύλου στὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ καθολικὸ τῆς ὁποίας χρίστηκε μέ χρήματα τοῦ πατέρα της, ἡγεμόνα καὶ δεσπότη Σερβίας, Γεωργίου Βράνκοβιτς. Κατὰ τὴν παράδοση, καθὼς ἡ Μάρω ἀνέβαινε στὴ Μονὴ ἐμφανίστηκε μπροστὰ της ἡ Θεοτόκος καὶ τὴν ἐμπόδισε νὰ πλησιάσει τὸ μοναστήρι, ἔτσι παρέδωσε τὰ Δῶρα στοὺς μοναχοὺς. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἀνεγέρθη ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς ἕνας σταυρός, ὁ «Σταυρὸς τῆς Βασιλίσσης», ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μέχρι καὶ σήμερα.

Σήμερα τὰ δῶρα τῶν Μάγων φυλάσσονται στὸ Ἅγιον Ὄρος στὴ Μονὴ Ἁγίου Παύλου. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ χρυσὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 28 πλακίδια ἐπιμελῶς σκαλισμένα, διαφόρων σχημάτων καὶ ποικίλων σχεδίων, διαστάσεων περίπου 5X7 ἑκατοστῶν, ἐνῶ τὸ λιβάνι καὶ τὰ σμύρνα εἶναι περίπου 60 σφαιρίδια, ἀνακατεμένα μεταξύ τους μεγέθους μικρῆς ἐλιάς.

Ἡ εὐδία πού ἀναδίδουν τὰ Τίμια Δῶρα, ὀρισμένα κατὰ καιροὺς καὶ ὀρισμένα ἀδιαλείπτως, εἶναι δηλωτικὴ τῆς αὐθεντικότητος αὐτῶν.

Στήν Ρωσία ἡ Ὁρθοδοξία νίκησε τήν ἀθεΐα

Ἐκεῖνο πού παρατηρεῖ καθένas πού ἐπισκέπτεται τήν Μόσχα καί γενικά τή Ρωσία εἶναι ὅτι ἐπικρατεῖ μιά μεγάλη ἀναγέννηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Κατ' ἀρχάς ἔχουν ἐπιστραφή στήν Ἐκκλησία Ἱεροί Ναοί καί Μοναστήρια τά ὁποῖα εἶχαν κρατικοποιηθῆ καί εἶχαν μετατραπεί σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, φυλακές, μουσεῖα, κ.λπ. Ἀνοικοδομοῦνται νέοι Ναοί καί ἀνακαινίζονται οἱ παλαιοί. Εἶναι σάν νά ἐλευθερωθήκαμε μιά καταπιεσμένη δύναμη καί μέ μεγάλη ὀρμή δημιουργοῦνται κέντρα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Χιλιάδες καί ἑκατοντάδες Ρῶσοι ἐκκλησιάζονται καί συμμετέχουν στίς Λειτουργίες μέ δάκρυα, κατάνυξη καί πολλή προσευχή. Νέοι ἄνθρωποι ἐγγράφονται σέ Ἐκκλησιαστικές Σχολές, Θεολογικές Ἀκαδημίες καί σπουδάζουν θεολογία, ὥστε νά γίνουν Κληρικοί καί νά ὑπηρετήσουν τό ἱερό Θυσιαστήριο καί τόν λαό. Εἶναι πολύ συγκινητικό νά βλέπει κανεῖς νέα παιδιά νά εἶναι δόκιμοι μοναχοί καί νά ἀφιερώνουν τή ζωή τους στό Θεό.

Βεβαίως ὑπάρχουν καί πολλά ἄλλα προβλή-

ματα, ὅπως γιά παράδειγμα ὅτι ὑπάρχει μιά δυσπιστία ἐκ μέρους τμήματος πληθυσμοῦ πού εἶχε ἐπηρεασθῆ ἀπό τό προηγούμενο καθεστῶς καί δέν βλέπουν μέ καλό μάτι αὐτήν τήν ἀναθέρμανση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ἐπειτα, ἕνα ἄλλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Κληρικοί εἶναι τό πῶς θά εἰσαχθῆ τό μάθημα τῶν Ὁρθοσκευτικῶν στά Σχολεῖα. Ὑπάρχουν ἐπιφυλάξεις καί ἀρνητικές καταστάσεις γι' αὐτό τό γεγονός. Ἐπιδιώκουν, ὁμως, νά εἰσαχθῆ στά Σχολεῖα ἕνα μάθημα θρησκευτικοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε μέσα ἀπό τόν τρόπο αὐτό νά ὑπάρξῃ ἐπικοινωνία τῶν παιδιῶν μέ τήν Ἐκκλησία, διότι ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ρωσικοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἐμποτισμένο ἀπό τήν ὀρθόδοξη ρωσική θεολογία.

Τά τελευταῖα χρόνια λειτουργοῦν στήν Μόσχα 700 ναοί ἀπό 40, στήν ἐπαρχία οἱ 7.000 ἑνορίες ἔγιναν 30.000, οἱ 76 ἐπίσκοποι ἔγιναν 203, οἱ τρεῖς θεολογικές σχολές ἔγιναν 87, τά μοναστήρια ἔφθασαν τά 850 καί τά Κατηχητικά σχολεῖα 11.000.

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις

1) Αὐξήθηκε ἡ κυκλοφορία τῆς Ἁγίας Γραφῆς παγκοσμίως

Μέ ποσοστό 5% αὐξήθηκε ἡ κυκλοφορία τῆς Ἁγίας Γραφῆς σέ ὅλοκληρο τόν κόσμο κατά τό 2008. Σύμφωνα μέ στοιχεῖα τῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας τό 2008 διανεμήθηκαν 280.448.325 Ἁγίες Γραφές καί 11.603.340 Καινές Διαθήκες.

2) Οἱ Μουσουλμᾶνοι στό Ἰράν καταπατοῦν τήν θρησκευτική ἐλευθερία

Σύμφωνα μέ τήν γερμανική ἐφημερίδα Bild δύο γυναῖκες στό Ἰράν καταδικάστηκαν σέ θάνατο ἐπειδή δέχθηκαν τόν χριστιανισμό. Τό γεγονός εἶναι πολύ σοβαρό καί θά πρέπει νά μᾶς προβληματίσει καί γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία καί στή χώρα μας μετά τήν μεγάλη αὐξηση τῶν μουσουλμάνων.

3) Ἀπάντηση στήν Ἀθεϊστική Πρόκληση τῶν λεωφορείων τῆς Ἀγγλίας

Τρεῖς διαφορετικές καμπάνιες ὑπέρ τοῦ Θεοῦ πραγματοποιοῦνται τόν τελευταῖο καιρό στήν Ἀγγλία μετά τήν προκλητική ἐπιθετική καμπάνια τῶν ἀθεϊστών.

4) Σέ ἐκκλησιαστική ἔκτασι τό νοσοκομεῖο τῆς Καρπάθου

Γιά μιᾶ ἀκόμη φορά ἡ Ἐκκλησία προσφέρει τμήμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιου-

σίας γιά τίς κοινωνικές ἀνάγκες τοῦ λαοῦ στήν Κάρπαθο, ὅπου θά χτιστεῖ τό νέο νοσοκομεῖο. Δυστυχῶς αὐτή ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας πολλές φορές λησμονεῖται...

5) Ἡ κρούση τῆς καμπάνας δέν ἠχορουπαίνει

Μέ γνωμάτευση τοῦ ὁ Νομικός Σύμβουλος τοῦ ΤΠΟΕΚΕ ἀπαντᾶ σέ ὄσους ἐνοχλοῦνται ἀπό τήν καμπάνια, ὅτι ἡ κρούση τῆς καμπάνας σύμφωνα καί μέ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου εἶναι κατοχυρωμένο δικαίωμα καί ἐντάσσεται στήν θρησκευτική ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

6) Ἐπιστρέφει τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στή Ρωσία

Μέ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας ἐπιστρέφει τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στή Ρωσία μέσω ἑνός πολιτικοῦ προγράμματος προσπάθειας ἐκμάθησης τῶν ἠθικῶν ἀξιών στή νεολαία.

7) Ὁ Ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλούμενος ἕνας νέος ἅγιος τῆς Ὁρθοδοξίας

Τήν Κυριακή 29 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ ἀγιοκατάταξη τοῦ νεομάρτυρα ἀγίου Φιλουμένου ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Ὁ ἱερομάρτυρας ἅγιος Φιλούμενος ἦταν Κύπριος ἱερομόναχος πού ὑπηρετοῦσε στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί ἐσφαγιάσθη ἀπό φανατικούς Ἑβραίους.

8) Νέο Σχολείο τῆς Ἐκκλησίας στή Ναζαρέτ

Σέ ἐκκλησιαστική ἔκταση στή Ναζαρέτ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος θεμελίωσε πρόσφατα ἕνα νέο σχολεῖο τῆς Ἐκκλησίας πού θά ἐξυπηρετήσῃ τά παιδιά τῆς Ναζαρέτ. Τό σχολεῖο ὀνομάζεται «Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου».

9) Φιλοξενία παιδιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπό τήν Ἱ. Μ. Φθιώτιδος

Δύο ὁμάδες παιδιῶν ἀπό τήν Ἰορδανία καί τήν Πολωνία φιλοξένησε στίς Κατασκηνώσεις τῆς Ἱ. Μ. Φθιώτιδος. Τά παιδιά εἶχαν τήν εὐκαιρία νά γνωρίσουν τήν Ἑλλάδα καί ἐπισκέφθηκαν πολλά μνημεῖα καί ἄλλα ἀξιοθέατα.

10) Προγράμματα ἱεραποστολῆς καί φιλανθρωπίας γιά τά παιδιά τῆς Ἄφρικῆς

Μέ 150 εὐρώ μπορεῖτε νά γίνετε ἀνάδοχοι ἐξ ἀποστάσεως σέ νεοφώτιστους χριστιανούς μέ τό ὄνομα τῆς ἐπιθυμίας σας. Παράλληλα μέ 300 εὐρώ τόν χρόνο μπορεῖτε νά σπουδάσετε φτωχά παιδιά στήν Ἄφρική. Τά προγράμματα ὑλοποιεῖ ἡ Ὁρθόδοξη Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης. Πληροφορίες στά τηλ. 2310-279910.

11) Ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή στή Νιγηρία

Ἀπό τό 1997 στή Νιγηρία ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀλέξανδρο ἰδρύθηκαν 42 ἑνορίες μέ 25 ἱερεῖς καί ἕναν διάκονο, 31 Κατηχητές καί 35 Ἀναγνώστες. Αἱ Ἱ. Μοναί τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, Ἁγίας Σκέπης καί Ἁγ. Ἀνδρέου καί ἐκπαιδευτικά καί κοινωφελῆ ἰδρύματα. Τέλος ἰδρύθηκαν τοπικές

Ἐκκλησίες στίς χῶρες τοῦ Μπενίν καί τοῦ Τόγκο.

12) Πλούσιο ἱεραποστολικό ἔργο στήν Ἱ. Μ. Ζιμπάμπουε

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Γεωργίου ἐπιτελεῖται ἕνα μεγάλο ἱεραποστολικό ἔργο, μέ κατηχήσεις, φιλανθρωπικές ἐξορμίσεις, κατασκευή ὑδραγωγείου, ἀνέγερση νηπιαγωγείου καί θεμελιώσεις 2 νέων ἱερῶν ναῶν.

13) Στό Διαδίκτυο ἡ παλαιότερη Βίβλος τοῦ κόσμου

Ἡ παλαιότερη Βίβλος τοῦ κόσμου πού χρονολογεῖται ἀπό τόν 4 μ.Χ. αἰώνα εἶναι πλέον προσβάσιμη κατά τό ἥμισυ στό Διαδίκτυο. Πρόκειται γιά μία ἀπό τίς πρῶτες ἐκδόσεις τοῦ Σιναιτικῆς Κώδικα, γραμμένου στά Ἑλληνικά.

14) Μεγάλος κίνδυνος γιά τή δημοκρατία καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα οἱ Σέκτες

Αὕτη ὑπῆρξε ἡ μεγάλη διαπίστωση στό συνέδριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας Κέντρων Ἑρευνας καί Πληροφορίας γιά τό Σεκταρισμό πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἁγία Πετροῦπολη.

15) Συμβουλευτικός Σταθμός τῆς Παγκύπριας Ἑνώσης Γονέων γιά τίς Παραθρησκείες

Προκειμένου νά βοηθήσῃ τούς γονεῖς πού τά παιδιά τους ἔπασαν θύματα σέ παραθρησκείες ἡ Παγκύπρια Ἑνωση Γονέων ἱδρυσε Συμβουλευτικό Σταθμό γιά ἐνημέρωση. Ἡ ἀλλαγὴ στόν χαρακτήρα καί τή συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν θά πρέπει νά προβλημάτισῃ τούς γονεῖς.

Ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐργάζεται γιὰ τὴν πνευματικὴ Θωράκιση τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους μέ τὴν προσευχὴ, τὴν Θεία Λατρεία καὶ τὰ ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν τέλεση κάθε Κυριακῆ καὶ ἑορτῆ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας. Μὲ τίς ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στίς ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας σέ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τίς ὁμιλίες καὶ διαλέξεις, τίς πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴν διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐντύπων καὶ τὴν ὀργάνωση βιβλιοθηκῶν. Μὲ τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση στοὺς δοκίμους, τοὺς ἀσθενεῖς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τῶν ἀστυνομικῶν στίς κατασκηνώσεις. Ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τὸ διάλογο καὶ τὴν ἐνημέρωση σέ πνευματικὰ θέματα.